

[Statsministeren.]

Sidste gang det ærede medlem rettede et spørgsmål af denne karakter til mig, var den 23. oktober 1963, og det er ganske rigtigt, at jeg svarede det ærede medlem, at regeringens beslutning om ikke at modtage atomladninger på dansk jord fortsat står uændret ved magt. Det synes jeg er en ganske klar udtalelse. At jeg føjede til, at vi ikke i dag kan træffe afgørelse om, hvorvidt man i fremtiden under ændrede forhold vil træffe andre beslutninger, er vel i og for sig ganske forståeligt.

Det, man kan udlede ved at sammenholde mine klare udtalelser til Ekstrabladet med det, jeg svarede det ærede medlem den 23. oktober, må vel være, at såfremt der bliver truffet beslutning om oprettelse af de såkaldte multilaterale atomstyrker, vil en sådan ændring ikke høre til de ændrede forhold, der vil bevirke, at regeringen tager sit klart udtalte standpunkt op til revision.

O. Mathiasen: Jeg takker den højtærede statsminister for svaret. Derefter skulle der vel for så vidt ikke være mere at sige om den sag, idet jeg tager svaret som en bekræftelse på, at der ikke er og ikke vil blive placeret atomvåben på dansk grund.

Men jeg vil lige anholde en enkelt ting, som den højtærede statsminister sagde. Sådan omtrent sagde statsministeren: man kan jo ikke binde sig for fremtiden, hvis forholdene ændres. Må jeg stille et tillægs-spørgsmål til den højtærede statsminister? Hvis det er rigtigt, at man ikke kan binde sig, ikke kan træffe beslutninger, som er bindende for fremtiden, hvordan kan det så forklares, at man i 1949, for 15 år siden, bandt Danmarks regering og folketing til NATO-pagten? Og hvordan kan det forklares, at man i 1960 sluttede et militært forlig, hvorved man bandt regering og folketing til en militærordning, der i alt fald må gælde mange år frem i tiden?

Statsministeren (J. O. Krug): Ja, tillægs-spørgsmålet var jo straks lidt mindre betydningsfuldt end det egentlige spørgsmål. Det er jo helt givet, at dette høje ting til enhver tid kan ratificere aftaler med udlandet, der varer 10 eller 20 år. Det vil man også kunne i fremtiden både vedrørende udenrigspoliti-

ske, handelsmæssige og tilsvarende ordninger.

Lad mig benytte denne lejlighed til yderligere at tilføje, at Danmark ikke deltager i nogen forhandlinger om oprettelse af multilaterale atomstyrker, og at der ikke i forbindelse med de forhandlinger, som andre nationer fører om dette emne, er rettet nogen opfordringer til Danmark vedrørende stationering af atomvåben.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Om skattelempelser til fremme af uddannelsen) [af Ninn-Hansen, Foged m. fl.].

Valgt blev: *Peter Nielsen, Holger Eriksen, Lis Groes, Ove Hansen, Egon Jensen, Chr. Rasmussen, P. A. Rasmussen, Retoft, Helge Larsen, Foged, Henry Christensen, Jens Chr. Christensen, Finn Poulsen, Ninn-Hansen, Hanne Budtz, Havnstrup Clemmensen og Herluf Rasmussen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 1 medlem til folketingets udvalg vedrørende regulering af bymæssige bebyggelser (i stedet for Kai Jensen).

Valgt blev: *Kaj Rasmussen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om, hvilket lands retsregler der skal anvendes på løse køb af international karakter.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 69) findes i tidenden sp. 4552).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet,